

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg

Dato: 13. maj 2013
Enhed: Sundhedsjura og lægemiddelpolitik
Sagsbeh.: SUMMSB
Sags nr.: 1301433
Dok nr.: 1198069

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg har den 13. marts 2013 stillet følgende spørgsmål nr. 465 (alm. del) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares endeligt. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Sophie Løhde (V).

Spørgsmål nr. 465:

"Vil ministeren redegøre for den praksisændring, Lægemedelskadeankenævnet og Patientskadeankenævnet har foretaget med hensyn til genoptagelse af allerede anerkendte patient- og lægemiddelskader på baggrund af Østre Landsrets dom af 4. maj 2011 (se Ugeskrift for Retsvæsen, 2011, 2445 Ø)?"

Svar:

Lægemedelskadeankenævnet og Patientskadeankenævnet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet oplyst, at man, efter afsigelsen af den i spørgsmålet nævnte landsretsdom, overvejede, hvordan den 10-årige forældelsesfrist i patient- og lægemiddelskader skal fortolkes i sager, hvor nævnene har anerkendt en skade inden for 10-års fristen, og skadelidte rejser krav om yderligere erstatning efter udløbet af 10-års fristen.

Nævnene indhentede i forbindelse med overvejelserne juridisk rådgivning hos Kammeradvokaten. I overvejelsesperioden blev afgørelse af sager vedrørende denne problemstilling sat i bero.

Nævnene konkluderede, at den 10-årige forældelsesfrist er absolut og ikke kan afbrydes, ej heller ved anerkendelse af en skade omfattet af loven. Nævnene konkluderede endvidere, at nævnenes hidtidige praksis om fristafbrydelse ikke kunne opretholdes.

På den baggrund har Patientskadeankenævnet og Lægemedelskadeankenævnet fra juni 2012 og frem truffet en række afgørelser om afvisning af genoptagelsesansøgninger i sager, hvor der tidligere er tilkendt erstatning, hvis genoptagelsesansøgningen er fremsat mere end 10 år efter det tidspunkt, hvor skaden er forårsaget, eller lægemidlet er udleveret.

Herudover har Patientskadeankenævnet og Lægemedelskadeankenævnet oplyst, at nævnene har fortsat den hidtidige praksis for så vidt angår fortolkning af den 10-årige forældelsesregel i sager, hvor der ikke tidligere er anerkendt et ansvarsgrundlag, således at genoptagelse kan ske inden for 10 år fra forårsagelsestidspunktet/udleveringstidspunktet, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt. Denne praksis er tiltrådt af domstolene, jf. den i spørgsmålet nævnte dom fra Østre Landsret.

Endelig har Patientskadeankenævnet og Lægemiddelskadeankenævnet oplyst, at den hidtidige praksis vedrørende vurdering af 10-års forældelse for sager, der anmeldes første gang til Patientforsikringen, ligeledes er uændret.

Jeg kan supplerende oplyse, at reglerne om den 10-årige forældelsesfrist findes i § 19, stk. 2, i patientforsikringsloven, i § 22, stk. 2, i lov om erstatning for lægemiddelskader samt i §§ 59, stk. 2, og § 60, stk. 2, i lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet. Patientforsikringsloven og lov om erstatning for lægemiddelskader blev ophævet den 1. januar 2007 men finder fortsat anvendelse på forhold sket inden 1. januar 2007. Bestemmelserne er indholdsmæssigt identiske i de tre love. Desuden findes der i de pågældende regelsæt en kort forældelsesfrist (3 eller 5 år), som gælder ved siden af den 10-årige forældelsesfrist. Den korte forældelsesfrist løber fra det tidspunkt, hvor den erstatningsberettigede har fået eller burde have fået kendskab til skaden.

Med venlig hilsen

Astrid Krag / Mie Saabye